

“मीठे बच्चे- बडा बाबाले तिमी बडा मानिसलाई धेरै मेहनत दिनुहुन्छ। केवल भन्नुहुन्छ- दुई अक्षर याद गर- बाबा र बादशाही।”

प्रश्न:- रुहानी बाबाको मुख्य कर्तव्य कुनचाहिँ हो, जसमा नै बाबालाई आनन्द आउँछ?

उत्तर:- रुहानी बाबाको मुख्य कर्तव्य हो पतितहरूलाई पावन बनाउनु। बाबालाई पावन बनाउँदा नै धेरै आनन्द आउँछ। बाबा आउनु हुन्छ नै बच्चाहरूलाई सद्गति गर्न, सबैलाई सतोप्रधान बनाउन किनकि अब घर जानु छ। केवल एक पाठ पक्का गर- हामी देह होइनौं, आत्मा हौं। यसै पाठबाट बाबाको याद रहन्छ र पावन बन्छौं।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा बसेर रुहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। बाबालाई पनि तिमी बच्चाहरूलाई पवित्र बनाउँदा आनन्द आउँछ। त्यसैले भन्नुहुन्छ- पतित-पावन बाबालाई याद गर। सर्वका सद्गति दाता उहाँ एउटै बाबा हुनुहुन्छ, अरु कोही छँदै छैन। यो पनि तिमी अहिले सम्झन्छौ- अब अवश्य घर जानु छ। धेरै पुरुषार्थ गर्नको लागि बाबा भन्नुहुन्छ- यादको यात्रा आवश्यक छ। यादबाट नै पावन बन्छौ, फेरि छ पढाइ। पहिला अल्फ बाबालाई याद गरेर, पछि यो बादशाही, जसको लागि तिमीलाई निर्देशन दिनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- ८४ जन्म कसरी लिन्छन्। सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्छन्, सिँढी तल उत्रिनुपर्छ। अब फेरि सतोप्रधान बन्नु छ। सत्ययुग हो पावन दुनियाँ, त्यहाँ कोही पनि पतित हुँदैन। सत्ययुगमा यो कुरा हुँदैन। मूल कुरा हो पावन बन्नु पर्ने। अहिले त पवित्र बन तब नै नयाँ दुनियाँमा आउने छौ र राज्य गर्न लायक बन्छौ। सबैले पावन बन्नु नै छ, त्यहाँ पतित हुँदै हुँदैनन्। जो अहिले सतोप्रधान बन्ने पुरुषार्थ गर्छन्, तिनै पावन दुनियाँको मालिक बन्छन्। मूल कुरा नै एउटा छ। बाबालाई याद गरेर नै सतोप्रधान बन्नु छ। बाबा कुनै धेरै मेहनत दिनुहुन्छ। केवल भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ। बारम्बार भन्नुहुन्छ पहिला यो पाठ पक्का गर- हामी देह होइनौं, हामी आत्मा हौं। ठीक छ। ठूलाबडा व्यक्तिहरूले धेरै पढ्दैन् दुई अक्षरमा नै सुनाइदिनुहुन्छ। विशेष व्यक्तिहरूलाई मेहनत दिइँदैन। तिमीलाई थाहा छ- सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्नमा कति जन्म लागेको छ? ६३ जन्म भनिँदैन। ८४ जन्म लाग्यो। यो त निश्चय छ नि- हामी सतोप्रधान थियौं, स्वर्गवासी अर्थात् सुखधामको मालिक थियौं। सुखधाम थियो जसलाई नै आदि सनातन देवी-देवता धर्म भनिन्छ। हुन त उनीहरू पनि मनुष्य थिए, केवल दैवी गुणवाला थिए। यस समयमा छन् आसुरी गुणवाला मनुष्य। यो त शास्त्रमा लेखिएको छ, असुर र देवताहरूको युद्ध चल्यो तब देवताहरूको राज्य स्थापना भयो। यो त बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमी पहिला असुर थियो। बाबाले आएर ब्राह्मण बनाउनु भयो अनि ब्राह्मणबाट देवता बनाउने युक्ति बताउनु भयो। बाँकी असुर र देवताहरूको लडाईँको त कुरा नै होइन। देवताहरूको लागि भनिन्छ अहिंसा परमो धर्मः। देवता लडाईँ कहाँ गर्छन् र! हिंसाको कुरा हुन सक्दैन। सत्ययुग दैवी राज्यमा लडाईँ कहाँबाट आयो? सत्ययुगका देवता यहाँ आएर असुरसँग लड्छन् वा असुर त्यहाँ देवताहरूसँग लड्छन्? हुन सक्दैन। यो हो पुरानो दुनियाँ, त्यो हो नयाँ दुनियाँ, फेरि लडाईँ कसरी हुन सक्छ? भक्तिमार्गमा त मनुष्य जे सुन्छन् त्यो सत्य-सत्य भनिरहन्छन्। कसैको बुद्धि चल्दैन बिल्कुल नै पत्थरबुद्धि छ। कलियुगमा पत्थरबुद्धि, सत्ययुगमा पारस बुद्धि हुन्छ। राज्य नै हो पारसनाथको। यहाँ त राज्य नै छैन। द्वापरका राजाहरू पनि अपवित्र थिए, रत्नजडित मुकुट (ताज) थियो, लाइटको होइन अर्थात् पवित्रता थिएन। त्यहाँ सबै पवित्र थिए। यसको मतलब यो होइन- लाइट कुनै यस्तो माथि खडा रहन्छ। होइन। चित्रमा पवित्रताको निशानी लाइट देखाइएको छ। यस समय तिमी पनि पवित्र बन्छौ। तिम्रो लाइट कहाँ छ? तिमीलाई थाहा छ- बाबासँग योग गरेर पवित्र बन्छौं। त्यहाँ विकारको नाम हुँदैन। विकारी रावण राज्य नै खतम हुन जान्छ। यहाँ रावण देखाउँछन्, यो सिद्ध गर्नको लागि अर्थात् अहिले रावण राज्य छ। रावणलाई हरेक वर्ष जलाउँछन्, तर जल्दैन। तिमीले त्यस माथि विजय प्राप्त गर्छौ, फेरि यो रावण हुँदै हुँदैन।

तिमी हौ अहिंसक। तिम्रो विजय योगबलद्वारा हुन्छ। यादको यात्राबाट तिम्रो जन्म-जन्मान्तरका सबै विकर्म विनाश हुन्छन्। जन्म-जन्मान्तर अर्थात् कहिलेदेखि? विकर्म कहिले सुरु हुन्छ? पहिला-पहिला त तिमी आदि सनातन देवी-देवता धर्मावलम्बी नै आएका हौ। सूर्यवंशी फेरि चन्द्रवंशीमा दुई कला कम हुन जान्छ। फेरि विस्तार-विस्तारै कला कम हुँदै जान्छ। अब मूल कुरा हो बाबालाई याद गरेर सतोप्रधान बन्नु। जो कल्प पहिला

सतोप्रधान बनेका थिए, तिनै बन्छन्। आइरहन्छन्। नम्बरवार त हुन्छन्। फेरि ड्रामा अनुसार जब आउँछन् फेरि पनि नम्बरवार यसरी नै आउँछन्। आएर जन्म लिन्छन्। ड्रामा कति विचित्र बनेको छ, यसलाई जान्नको लागि पनि समझ चाहिन्छ। जसरी तिमी तल उत्रिन्छौ अब फेरि चढ्नुपर्छ। नम्बरवार नै पास हुन्छन् फेरि नम्बरवार तल आउँछन्। तिमी लक्ष्य र उद्देश्य हो सतोप्रधान बन्नु। सबै त फुल पास हुँदैनन्। १०० अंकबाट फेरि कम-कम हुँदै जान्छ। त्यसैले धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ। यस पुरुषार्थमा नै फेल हुन्छन्। सेवा गर्न त सहज छ। संग्रहालयमा तिमी कसरी सम्झाउँछौ, त्यसबाट हरेकको पढाइको बारेमा थाहा हुन्छ। हेड टिचरले देख्छन् यसले ठीकसँग सम्झाउँदैन भने स्वयं गएर सम्झाउँछन्, आएर मदत गर्छन्। एक-दुई गाई राखिन्छ, जसले हेर्छन् यसले ठीक सम्झाउँछ? कसैले केही सोध्यो भने अलमलमा त पर्दैन? यो पनि सम्झन्छन्, सेन्टरको सेवा भन्दा प्रदर्शनीको सेवा राम्रो हुन्छ। प्रदर्शनी भन्दा संग्रहालय (म्युजियम) मा राम्रो हुन्छ। संग्रहालयमा शो गरिन्छ, राम्रोसँग, फेरि जसले हेरेर जान्छन् उनीहरू अरुलाई सुनाउँदै रहन्छन्। यो त अन्त्यसम्म चलिरहने छ।

यो ईश्वरीय विश्व विद्यालय अक्षर राम्रो छ। यसमा त मनुष्यको नाम नै छैन। यसको उद्घाटन कसले गर्छ? बाबाले भन्नुभएको छ- तिमीले ठूला-बडा व्यक्तिबाट उद्घाटन गराउँछौ, तब उनको नाम सुनेर धेरै आउँछन्। एक पछि अर्को धेरै आउने छन्। त्यसैले बाबाले दिल्लीमा लेख्नुभएको थियो, ठूला-बडा व्यक्तिहरूको जो मन्तव्य छ त्यो छपाऊ, तब मनुष्यहरू देखेर भन्ने छन् यिनको पासमा यति ठूला-बडा मानिसहरू जान्छन्। यिनले त धेरै राम्रो विचार दिन्छन्। यो छपाउँदा राम्रो हुन्छ। यसमा कुनै जादू आदिको कुरा त छैन। त्यसैले बाबा लेख्दै रहनुहुन्छ विचारहरूको किताव बनाउनु पर्छ। यहाँ पनि बाँड्नु पर्छ। गायन पनि छ- झुठी माया, झुठी काया... यसमा सबै आउँछ। धेरै छन् जसले भन्छन्- यो रावण राज्य, राक्षस राज्य हो। पहिला त जसको राज्य हो, उसलाई ख्याल आउनु पर्छ। भन्ने गर्छन्- हामी पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस्। त्यसैले पतितपनमा सबै कुरा आइहाल्यो। सबैले भन्छन् हे पतित-पावन! त्यसैले अवश्य पतित ठहरिए नि।

तिमीले यो चित्र पनि ठीक बनाएका छौ- पतित-पावन परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ वा सबै नदी नाला? अमृतसरमा पनि तलाउ छ। पानी सारा फोहर हुन्छ। त्यसलाई उनीहरू अमृतको तलाउ सम्झन्छन्। ठूला-ठूला राजाहरू अमृत सम्झेर तलाउ साफ गर्छन्। त्यसैले नाम नै राखेका छन् अमृतसर। अब अमृत त गंगाजीलाई भनिन्छ, पानी यति फोहर हुन्छ कुरै नसोध। बाबाले यी नदीहरू आदिमा स्नान गरेका छन्। धेरै फोहर पानी हुन्छ। फेरि माटो उठाएर लगाउँछन्। यी बाबा अनुभवी छन् नि। शरीर पनि पुरानो अनुभवी लिनुभएको छ। यिनी जस्तो अनुभवी कोही पनि छैन। ठूला-ठूला भायसराय, राजा आदिसँग पनि भेटघाट गरेको अनुभव छ। जौ-कोदो पनि बेच्दथे। ४-६ आना कमायो भने खुश हुन्थे बचपनमा। अब त हेर कहाँ पुगेका छन्। गाउँलेका छोरा फेरि के बन्छन्! बाबा पनि भन्नुहुन्छ- म साधारण तनमा आउँछु। यिनले आफ्नो जन्मलाई जानेका छैनन्। कसरी ८४ जन्म लिएर अन्त्यमा गाउँलेका छोरा बनें, यो बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। चरित्र न कृष्णको हो, न कंसको हो। घैंटो फुटाउनु आदि यो सबै कृष्णको लागि झुटो बोल्छन्। बाबाले हेर कति सहज बताउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू उठ्दा बस्दा तिमी केवल मलाई याद गर। म उच्च भन्दा उच्च सबै आत्माहरूका पिता हुँ। तिमीलाई थाहा छ- हामी सबै भाइ-भाइ हौं, उहाँ बाबा हुनुहुन्छ। हामी सबै भाइहरू एक बाबालाई याद गर्छौं। उनीहरू त भन्छन् हे भगवान, हे ईश्वर भन्छन् तर केही पनि जानेका छैनन्। बाबाले अहिले परिचय दिनुभएको छ। ड्रामा प्लान अनुसार यसलाई गीताको युग भनिन्छ किनकि बाबा आएर ज्ञान सुनाउनु हुन्छ जसबाट उच्च बन्छौ। आत्माले पनि शरीर धारण गरेर फेरि बोल्छ। बाबाले पनि दिव्य अलौकिक कर्तव्य गर्नु पर्छ त्यसैले शरीरको आधार लिनुहुन्छ। आधाकल्प मनुष्य दुःखी हुन्छन् त्यसैले बोलाउँछन्। बाबा कल्पमा एकै पटक आउनु हुन्छ। तिमी त पटक-पटक पार्ट बजाउँछौ। आदि सनातन देवी-देवता धर्म, जुन जग हो अहिले छैन। उनीहरूका केवल चित्र बाँकी रहेका छन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी यस्तो लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ। लक्ष्य-उद्देश्य त सामुन्नेमा खडा छ। यो हो आदि सनातन देवी-देवता धर्म। बाँकी हिन्दू धर्म त कुनै धर्म नै होइन। हिन्दू त हिन्दुस्तानको नाम हो। जसरी संन्यासी ब्रह्म अर्थात् रहने स्थानलाई भगवान भन्छन्। त्यस्तै यिनीहरूले पनि बस्ने स्थानलाई आफ्नो धर्म भनिदिन्छन्, आदि सनातन कुनै हिन्दू धर्म कहाँ थियो र! हिन्दू त देवताहरूको अगाडि गएर उनलाई नमन गर्छन्, महिमाको गायन गर्छन् जो देवी-देवता थिए तिनै हिन्दू बने। धर्म-भ्रष्ट, कर्म-भ्रष्ट भएका छन्। अरु सबै धर्म कायम छन्, यो देवता धर्म नै प्रायःलोप भएको छ। आफै पूज्य थिए फेरि पुजारी बनेर देवताहरूको पूजा गर्छन्। कति सम्झाउनु पर्छ। कृष्णको लागि पनि कति सम्झाउनु पर्छ। यिनी स्वर्गका पहिलो राजकुमार हुन्। त्यसैले अहिले ८४ जन्मको

सुरु पनि उनैबाट हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्त्यमा मैले प्रवेश गर्छु। त्यसैले उनको अवश्य हिसाब बताउनु हुन्छ नि। यो लक्ष्मी-नारायण नै नम्बरवनमा आएका थिए। त्यसैले जो फस्टमा थिए उनै फेरि लास्टमा जान्छन्। केवल एक कृष्ण मात्रै त थिएनन्, अरु पनि विष्णु वंशावली थिए। यी कुरालाई तिमी धेरै राम्ररी जानेका छौ। यो फेरि नभुल्। अब संग्रहालय त खुल्दै रहन्छन्, धेरै खुल्छन्। धेरै मानिसहरू आउने छन्। जसरी मन्दिरमा गएर शिर झुकाउँछन्। तिमी पासमा पनि देख्छन्, लक्ष्मी-नारायणको चित्र छ त्यसैले भक्तहरू उनको अगाडि पैसा राख्छन्। तिमीले भन्छौ यहाँ त बुझ्नु पर्ने कुरा छ, पैसा राख्न पर्ने कुरा छैन। अहिले तिमी शिवको मन्दिरमा गयो भने के पैसा राख्छौ त? तिमीहरू जान्छौ सम्झाउने लक्ष्य लिएर किनकि तिमी यी सबैको बारेमा जानेका छौ। मन्दिर त धेरै छन्। मुख्य हो शिवको मन्दिर। त्यहाँ फेरि अरुको मूर्ति किन राख्छन्? सबैको अगाडि पैसा राख्दै गए भने आम्दानी हुन्छ। त्यसैले त्यसलाई शिवको मन्दिर भनिन्छ वा शिव परिवारको मन्दिर भनिन्छ। शिवबाबाले यो परिवार स्थापना गर्नुभएको हो। सच्चा-सच्चा परिवार त तिमी ब्राह्मणहरूको हो। शिव बाबाको परिवार त शालिग्राम हुन्। फेरि हामी भाइ-बहिनीको परिवार बन्छ। पहिला भाइ-भाइ थिए, फेरि बाबा आउनु हुन्छ तब भाइ-बहिनी बन्छन्। फेरि तिमी सत्ययुगमा आउँछौ। तब त्यहाँ परिवार अझै ठूलो हुन्छ। त्यहाँ पनि विवाह हुन्छ, परिवार अझ वृद्धि हुँदै जान्छ। घर अर्थात् शान्तिधाममा गएपछि हामी भाइ हुन्छौ, एक बाबा हुनुहुन्छ। फेरि यहाँ प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान भाइ-बहिनी हुन्, अरु कुनै नाता छैन, फेरि रावण राज्यमा धेरै वृद्धि हुँदै जान्छ। बाबाले सबै रहस्य सम्झाइरहनु हुन्छ फेरि पनि भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू बाबालाई याद गरौ भने जन्म-जन्मान्तरको पापको बोझ उत्रिन्छ। पढाइबाट पाप काटिदैन। बाबाको याद नै मुख्य हो। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) पूरा अंक ल्याएर पास हुनको लागि आफ्नो बुद्धिलाई सतोप्रधान, पारस बनाउनु छ। मोटो बुद्धिबाट सूक्ष्म बुद्धि बनेर ड्रामाको विचित्र रहस्यलाई बुझ्नु छ।

२) अब बाबा समान दिव्य र अलौकिक कर्म गर्नु छ। डबल अहिंसक बनेर योगबलबाट आफ्नो विकर्म विनाश गर्नु छ।

वरदान:- यस ब्राह्मण जीवनमा परमात्म आशीर्वादको पालना प्राप्त गर्ने महान आत्मा भव
यस ब्राह्मण जीवनमा परमात्म आशीर्वाद र ब्राह्मण परिवारको आशीर्वाद प्राप्त हुन्छ। यो छोटो युग सर्व प्राप्ति र सदाकालको प्राप्ति गर्ने युग हो। स्वयं बाबाले हरेक श्रेष्ठ कर्म, श्रेष्ठ संकल्पको आधारमा हरेक ब्राह्मण बच्चालाई हरेक समयमा दिलदेखि आशीर्वाद दिइरहनुहुन्छ। तर यो सर्व आशीर्वाद लिने आधार याद र सेवाको सन्तुलन हो। यस महत्त्वलाई जानेर महान आत्मा बन।

स्लोगन:- उदार दिल बनेर चेहरा र चलनबाट गुण वा शक्तिको गिफ्ट बाँड्नु नै शुभ भावना, शुभ कामना हो।